

Residència l'Àngelus

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli del Figaró
Emplaçament C/ Escales de l'Àngelus n.1. Figaró-Montmany.

Coordenades:

Latitud: 41.72294
Longitud: 2.27341
UTM Est (X): 439565
UTM Nord (Y): 4619270

Classificació

Número de fitxa 08134-226
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme Noucentisme
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: MASOL SA. C/ Escales de l'Àngelus, 1. Figaró-Montmany 08590.
Fitxes associades:
[Escales de l'Àngelus](#)
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Edifici exempt que conformen un gran espai urbanitzat a l'extrem de tramuntana del municipi del Figaró, una mica elevat respecte l'eix de sortida de la Carretera de Ribers. Aquest cos es troba organitzat al voltant de dos grans espais oberts que conformen les Escales de l'Àngelus. El cos principal el forma un edifici aïllat de planta quadrangular i que aprofita el desnivell del terreny per instal·lar-se dalt d'una petita elevació o turó on al cos esquerra es situen dues terrasses o jardins. La coberta es realitza mitjançant una teulada a doble vessant dissimulada, amb nombrosos terrats i, on a cada pis es documenta una gran galeria a la façana oest. Les diverses façanes presenten una continuïtat estilística ja que cada nivell és corregut i els angles són ovalats. A la façana principal hi ha una portalada i un conjunt d'obertures de factura rectangular que es disposen de forma simètrica al llarg de la façana. Cada nivell està format per una estructura de planta i pis, dedicades a usos comunitaris (habitacions, serveis, etc), mentre que el menjador i la resta d'espais es trobaran a la planta baixa del mateix edifici. La casa va tenir algunes reformes, les més destacades al llarg del segle XX, que la van dotar de l'estructura actual.

Història

A partir de finals del segle XIX es construeixen moltes vivendes residencials d'influència noucentista. Amb l'arribada del tren al poble del Figaró va començar una nova etapa de creixement de la població, mercès als estiuejants que construïren cases de segona residència. La Residència de l'Àngelus forma part de l'auge constructiu d'aquest moment, essent un exemple d'aquest creixement econòmic aportat pels primers estiuejants que arriben amb tren al Figaró. El fenomen de l'estiueig al Figaró s'inicià a principis del segle XX amb la millora de les comunicacions que va permetre l'ocupació de cases antigues i la construcció de noves residències per part d'estiuejants, procedents principalment de Barcelona. La presència d'estiuejants va anar augmentant i, així, l'any 1912 es deia que a la població autòctona calia "agregar en verano gran número de vecinos de temporada que en el presente año han pasado de 80 familias. El vecindario de la temporada de verano va aumentando continuamente cada año, pues en 1904 lo formaban sólo unas 30 familias, y esto es debido a que no sólo se construyen nuevas viviendas en terrenos aún no edificados sino también otras nuevas y se restauran y embellecen otras, que enseguida pasan a ser ocupadas por forasteros". Les conseqüències de la presència de nombrosos estiuejants foren importants per al municipi i la població local. N'hi havia, sens dubte, de preocupants, com l'ocupació de cases antigues, que anava "en detrimento del vecindario fijo, que por esta razón tiende a disminuir", o l'augment general de preus, mentre altres eren positius (adopció de mesures d'higiene pública, activació del sector de la construcció). Actualment, l'empremta més evident de l'estiueig històric al Figaró és la presència d'imponents torres modernistes, edificis de gran bellesa comparables als que es troben en altres localitats del Vallès. És un edifici on predomina l'estil noucentista, tot i que amb certs elements modernistes. Aquest espai va ser ben aviat adequat com a residència per la tercera edat.

Bibliografia

OLIVER, J. 2004. Figaró-Montmany. Col·lecció d'imatges i records n. 136. Vienna Edicions.

